

Byla C-431/22

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2022 m. birželio 28 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Corte suprema di cassazione (Italija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2022 m. birželio 6 d.

Kasatorė:

Varezės Europos mokykla

Kitos kasacinio proceso šalys:

PD ir LC, vykdančios tėvų pareigas nepilnamečio NG atžvilgiu

Pagrindinės bylos dalykas

Prašymas dėl preliminarus jurisdikcijos nustatymo administraciniame teisme nagrinėjamoje byloje dėl apeliacinio skundo, susijusio su Varezės Europos mokyklos Klasės tarybos priimtu sprendimu dėl kurso kartojimo

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pagal SESV 267 straipsnio trečią pastraipą dėl 1994 m. birželio 21 d. Konvencijos, apibrėžiančios Europos mokyklų statutą, 27 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmo sakinio išaiškinimo.

Prejudicinis klausimas

Ar 1994 m. birželio 21 d. Liuksemburge priimtose Konvencijos, apibrėžiančios Europos mokyklų statutą, 27 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmą sakinį reikia aiškinti taip, kad jame nurodytos Skundų tarybos išimtinėi jurisdikcijai

pirmoje ir paskutinėje instancijoje, išnaudojus visas bendrosiose taisyklėse numatytas administracinio poveikio priemones, priklauso nagrinėti ginčus, susijusius su Klasės tarybos sprendimu dėl kurso kartojimo, priimtu pagal vidurinio ugdymo programą besimokančio mokinio atžvilgiu?

Nurodomos tarptautinės ir Sąjungos teisės nuostatos

1969 m. gegužės 23 d. Vienos konvencija dėl tarptautinių sutarčių teisės (Italija ją ratifikavo 1974 m. vasario 12 d. įstatymu Nr. 112) (toliau – Vienos konvencija), visų pirma jos 3 straipsnis (taikymo sritis) ir 31 straipsnis (aiškinimas laikantis geros valios principų).

Konvencijos, apibrėžiančios Europos mokyklų statutą, kurią 1994 m. birželio 21 d. Liuksemburge pasirašė Europos Bendrijų valstybės narės ir pačios Europos Bendrijos, įsigaliojusios 1992 m. spalio 1 d. (Italija ją ratifikavo 1996 m. kovo 6 d. Įstatymu Nr. 151) (toliau – Konvencija), 3 ir 4 konstatuojamosios dalys, 1, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 14, 26, 27 ir 31 straipsniai.

Kaip nurodyta Konvencijos 3 konstatuojamojoje dalyje, Europos mokyklos struktūra yra *sui generis* sistema; ji yra bendradarbiavimo tarp valstybių narių ir bendradarbiavimo tarp valstybių narių ir Europos Bendrijų forma, visiškai įvertinant valstybių narių atsakomybę už mokymo turinį, jų švietimo sistemų organizaciją ir jų kultūrinę bei kalbinę įvairovę. Pagal Konvencijos 4 konstatuojamąją dalį reikėtų iš dalies pakeisti sprendimų priėmimo procedūrą mokyklų struktūriniuose padaliniuose, atsižvelgti į mokyklų administravimo patirtį, garantuoti mokymo personalo ir kitų asmenų, kuriems taikoma ši Konvencija, atitinkamą teisinę apsaugą nuo Valdytojų tarybos arba Administracinės tarybos veikos; šiuo tikslu reikėtų įkurti griežtai ribotos jurisdikcijos Skundų tarybą, kurios jurisdikcija nepažeistų nacionalinių teismų jurisdikcijos civilinės ir baudžiamosios atsakomybės srityje.

Europos mokyklų tikslas – bendrai mokyti Sąjungos darbuotojų vaikus (Konvencijos 1 straipsnis). Mokyklos struktūriniai padaliniai yra šie: 1) Valdytojų taryba; 2) Generalinis sekretorius; 3) Inspektorių tarybos; 4) Skundų taryba. Kiekvieną mokyklą administruoja Administracinė taryba, o mokyklai vadovauja direktorius (7 straipsnis). Valdytojų taryba nustato bendrąsias mokyklų taisykles (10 straipsnis), studijų pobūdį ir jų organizavimą (11 straipsnis), Generalinio sekretoriaus teikiamų paslaugų nuostatus, paskiria Generalinį sekretorių ir Generalinio sekretoriaus pavaduotoją (12 straipsnis). Generalinis sekretorius atstovauja Valdytojų tarybai. Be to, jis atstovauja mokykloms teismo procesuose ir yra atskaitingas Valdytojų tarybai (14 straipsnis).

26 straipsnyje nustatyta, kad Teisingumo Teismo išskirtinei jurisdikcijai priklauso Valdytojų taryboje neišspręsti Susitariančiųjų Šalių ginčai dėl šios Konvencijos interpretavimo ir taikymo.

Pagal šios Konvencijos 27 straipsnį įsteigiama Skundų taryba, kurios „išskirtinei jurisdikcijai pirmoje ir paskutinėje instancijoje, išnaudojus visas administracinio poveikio priemones, priklauso bet koks ginčas dėl šios konvencijos taikymo asmenims, kuriems taikoma ši konvencija, išskyrus administraciją ir pagalbinių personalą, ir dėl bet kurio akto ar taisyklių, priimtų pagal šią konvenciją, teisėtumo, turintis neigiamos įtakos šiems asmenims, mokyklos Valdytojų tarybai ar administracinei tarybai naudojantis savo galiomis, nurodytomis šioje konvencijoje. Kai tokie ginčiai yra finansinio pobūdžio, skundų tarybos jurisdikcija yra neribojama. Šių teisinių procesų sąlygos ir išsamios taisyklės, jei reikia, nustatomos mokymo personalo veiklos nuostatuose arba ne visą darbo dieną dirbančių mokytojų darbo sutartyje arba bendrosiose mokyklų taisyklėse. 3. Skundų tarybą sudaro neabejotinai nepriklausomi ir pripažinti teisės klausimais kompetentingi asmenys. Skundų tarybos nariais gali tapti tik asmenys, įtraukti į Teisingumo Teismo sudarytą sąrašą. <...> 6. Skundų tarybos sprendimai yra privalomi šalims ir, jei kuri iš šalių jų neįgyvendina, valstybių narių atitinkamos institucijos pagal atitinkamus nacionalinius įstatymus, realizuoja šiuos sprendimus. 7. Kiti ginčiai, kuriuose dalyvauja mokyklos, priklauso nacionalinei jurisdikcijai. Šis straipsnis nėra taikomas nacionalinių teismų jurisdikcijai civilinės ir baudžiamosios atsakomybės srityje.“

Bendrosios Europos mokyklų taisyklės:

1996 m. rugsėjo mėn. bendrųjų taisyklių (toliau – 1996 m. taisyklės) 68 straipsnis

2005 m. vasario mėn. bendrųjų taisyklių (toliau – 2005 m. taisyklės) 62, 66 ir 67 straipsniai

2014 m. vasario mėn. bendrųjų taisyklių (toliau – 2014 m. taisyklės) 61, 62, 66 ir 67 straipsniai

Bendrosios Europos mokyklų taisyklės ilgainiui buvo iš dalies keičiamos. 1996 m. redakcijos taisyklių 68 straipsnyje buvo nustatyta, kad sprendimus dėl perkėlimo į aukštesnę klasę pasibaigus mokslo metams priima Klasių tarybos, remdamosi mokinių mokymosi rezultatais, o tėvai ar globėjai gali apskusti šiuos sprendimus tik dėl formos trūkumų ar naujų faktinių aplinkybių. Jeigu tokios aplinkybės paaiškėdavo Valdytojų tarybos atstovui atlikus tyrimą, komitetas privalėjo iš naujo nagrinėti atvejį. Buvo nustatytas dešimties dienų terminas nuo mokslo metų pabaigos.

2005 m. taisyklių 62 straipsnyje buvo nustatyta, kad sprendimus dėl perkėlimo į aukštesnę klasę pasibaigus mokslo metams priima kompetentingos Klasių tarybos ir kad tėvai per septynias dienas nuo mokslo metų pabaigos gali apskusti šiuos sprendimus tik dėl formos trūkumų ar naujų faktinių aplinkybių, nustatytų Generaliniam sekretoriui atlikus tyrimą. Generalinis sekretorius sprendimą dėl skundo turėjo priimti ne vėliau kaip iki rugpjūčio 31 d. Skundą paskelbus priimtiniu, Klasės taryba turėjo iš naujo priimti sprendimą dėl atitinkamo atvejo. 66 straipsnyje buvo numatyta, kad minėti sprendimai galėjo būti apskusti

administracine tvarka, o pagal 67 straipsnį dėl pirmesniame straipsnyje nurodytų tiesioginių ar netiesioginių administracinių sprendimų mokinių tėvai arba pilnametis mokinys galėjo kreiptis į Skundų tarybą pagal Konvencijos 27 straipsnį. Šie skundai turėjo būti išnagrinėti ir sprendimas dėl jų priimtas Skundų tarybos darbo reglamente nustatytais sąlygomis.

Nagrinėjamu atveju taikytinų 2014 m. taisyklių 61 ir 62 straipsniuose iš esmės pakartojamas 2005 m. taisyklių 62 straipsnio turinys, visų pirma kiek tai susiję su skundų dėl Klasių tarybų priimtų sprendimų dėl kurso kartojimo pateikimo tvarka. 66 straipsnyje nustatyta, kad dėl pirma nurodytų sprendimų gali būti pateiktas administracinis skundas, laikantis 62 straipsnyje numatytų sąlygų, ir kad apie Generalinio sekretoriaus sprendimą dėl administracinio skundo pranešama pareiškėjams. 67 straipsnyje reglamentuojami skundai, kuriuos gali pateikti mokinio teisiniai atstovai, ir šis straipsnis iš esmės yra tapatus 2005 m. taisyklių 67 straipsniui.

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso apibūdinimas

- 1 2020 m. liepos 20 d. prašymu sutuoktiniai P. D. ir L. C. pateikė skundą *Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia* (Lombardijos regiono administracinis teismas; toliau – TAR) dėl sprendimo, priimto jų sūnaus, Varezės Europos mokykloje (toliau – mokykla) pagal vidurinio ugdymo programą besimokančio penktos klasės mokinio atžvilgiu, dėl kurso kartojimo kitais 2020–2021 mokslo metais.
- 2 Manydami, kad bylos nagrinėjimas priklauso Italijos teismų jurisdikcijai, skundą pateikę asmenys apskundė Klasės tarybos sprendimą TAR, teigdami, kad jis yra neteisėtas, ir prašė jį panaikinti, taip pat taikyti tinkamiausias apsaugos priemones, kad mokinys nepraleistų mokslo metų.
- 3 Mokykla prašė pripažinti, kad prašymas taikyti apsaugos priemones yra nepriimtinas arba atmestinas, o dėl bylos esmės – pripažinti, kad TAR neturi jurisdikcijos.
- 4 2020 m. rugsėjo 9 d. nutartimi TAR, manydamas, kad jo jurisdikcijai priklauso nagrinėti šį skundą, patenkino prašymą taikyti apsaugos priemones ir nusprendė, kad mokinys su išlygomis turėjo būti priimtas į kitą klasę.
- 5 2021 m. spalio 13 d. kasaciniu skundu mokykla kreipėsi į Kasacinio teismo jungtinę kolegiją su prašymu taikyti preliminarus jurisdikcijos nustatymo taisykles ir konstatuoti, kad Italijos teismas neturi jurisdikcijos, o nepatenkinus šio reikalavimo – pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui (toliau – Teisingumo Teismas) klausimą dėl išaiškinimo pagal Konvencijos 26 straipsnį ir SESV 267 straipsnį.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 6 Mokykla teigia, kad Italijos teismas visiškai neturi jurisdikcijos, nes P. D. ir L. C. turėjo pateikti skundą Skundų tarybai, įsteigtai pagal Konvencijos 27 straipsnį, kaip vienintelei institucijai, turinčiai jurisdikciją dėl Europos mokyklų generalinio sekretoriaus mokyklą lankančių mokinių atžvilgiu priimtų sprendimų atmesti prašymą panaikinti Klasės tarybos sprendimą dėl kurso kartojimo.
- 7 Kitos kasacinio proceso šalys ir prokuroras, kuris pateikė rašytines pastabas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, sutaria, kad Italijos teismas turi jurisdikciją, nes mokiniui nepalankų aktą priėmė Klasės taryba, o Skundų tarybos jurisdikcija taikoma tik skundams dėl Valdytojų tarybos ir Administracinės tarybos priimtų asmeniui nepalankių aktų. Ši pozicija grindžiama 1999 m. kovo 15 d. Kasacinio teismo jungtinės kolegijos sprendimu Nr. 138 (ECLI:IT:CASS:1999:138CIV), susijusiu su analogišku ginču. Be to, teigiama, kad Bendrųjų taisyklių 62 straipsnio 1 dalyje, 66 straipsnio 1 dalyje ir 67 straipsnio 1 dalyje numatyta tik galimybė apskusti sprendimus dėl kurso kartojimo iš pradžių administracine tvarka, o po to – ginčo tvarka Skundų taryboje, tačiau nenustatyta, kad ir šioje srityje išplečiama išimtinė tarybos jurisdikcija. Toks išplėtimas reikštų nukrypimą nuo Konvencijos, o tai neleistina, nes tai yra „pirminės teisės“ aktas, ir tai galėtų įgyvendinti tik Aukštosios Susitariančiosios Šalys.

Trumpas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 8 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pirmiausia remiasi bylai reikšmingomis teisės nuostatomis (visų pirma Vienos konvencijos 31 straipsniu).
- 9 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat nurodo Europos mokyklų sistemą, primindamas, kad ji buvo sukurta pagal dvi tarptautines sutartis, pasirašytas Liuksemburge 1957 m. balandžio 12 d. ir 1960 m. balandžio 13 d., vėliau panaikintas ir pakeistas Konvencija, be kita ko, atkreipdamas dėmesį į skyriuje „Nurodomos tarptautinės ir Sąjungos teisės nuostatos“ išvardytų normų turinį.
- 10 Europos mokykla „yra tarptautinė organizacija, kuri, nepaisant funkcinių ryšių su Sąjunga, formaliai nei jai, nei jos valstybėms narėms nepriklauso“ (2011 m. birželio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Miles ir kt.*, C-196/09, EU:C:2011:388, 39 ir 42 punktai).
- 11 Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas turi jurisdikciją priimti prejudicinį sprendimą dėl Konvencijos, kuri yra tarptautinis susitarimas, kurio nuostatos „yra Sąjungos teisinės sistemos sudedamoji dalis“, aiškinimo (2015 m. kovo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Europäische Schule München*, C-464/13 ir C-465/13, ECLI:EU:C:2015:163, 29–31 punktai).

- 12 Prejudicinis klausimas yra svarbus, nes Kasacinio teismo jungtinė kolegija turi priimti galutinį sprendimą, kuris negali būti skundžiamas teismine tvarka, dėl to, ar šiuo atveju Italijos teismas, ar išimtinai Skundų taryba, kaip numatyta 2014 m. taisyklėse, turi jurisdikciją nagrinėti skundą.
- 13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kaip paskutinės instancijos teismas, nurodo, jog negali būti laikoma, kad jam netaikoma SESV 267 straipsnyje numatyta pareiga pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją (1982 m. spalio 6 d. Sprendimas *Cilfit ir kt.*, C-283/81, EU:C:1982:335, 2021 m. spalio 6 d. Sprendimas *Conorzio Italian Management ir kt.*, C-561/19, ECLI:EU:C:2021:799).
- 14 Šiuo klausimu jis remiasi minėtu 2015 m. kovo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimu, priimtu bylose C-464/13 ir C-465/13; jame Teisingumo Teismas jau išaiškino Konvencijos 27 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmą sakinį taip, kad pagal jį nedraudžiama šią nuostatą iš principo taikyti Europos mokyklos direktoriaus aktui, priimtam naudojantis pagal šią konvenciją turimais įgaliojimais. Mokytojų, dirbančių ne visą darbo dieną, nuostatų 1.3, 3.2 ir 3.4 punktus reikia aiškinti taip, kad ginčas, susijęs su susitarimo dėl darbo santykių trukmės apribojimo, esančio ne visą dieną dirbančio mokytojo ir šio Europos mokyklos direktoriaus sudarytoje darbo sutartyje, teisėtumu, priklauso išimtinai Europos mokyklų Skundų tarybos jurisdikcijai (76 punktas). Vis dėlto, nors tame sprendime pateikti argumentai yra naudingi sprendžiant šį ginčą, jie yra susiję su kitomis faktinėmis aplinkybėmis, o Konvencijos 27 straipsnio 2 dalies aiškinimas pagal analogiją negali būti taikomas šioje byloje.
- 15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat nurodė pirma paminėtą savo sprendimą Nr. 138/99; jame patvirtino, kad Italijos teismai turi jurisdikciją, remiantis Konvencijos 6 straipsnio 2 dalies ir 27 straipsnio 1, 2 ir 7 dalių aiškinimu, nagrinėdami bylą, kurioje administraciniam teismui buvo pateiktas skundas dėl Klasės tarybos sprendimo dėl kurso kartojimo, laikydamasis nuomonės, kad toks sprendimas nepriklauso išimtinai Skundų tarybos jurisdikcijai pagal Konvencijos 27 straipsnį, nes tai nebuvo mokyklos Valdytojų tarybos arba Administracinės tarybos priimtas aktas, ir kad turėtų būti taikoma Italijos teismų jurisdikcija, nes buvo nagrinėjamas „kitas ginčas“, todėl jis priklauso „nacionalinei jurisdikcijai“, kaip tai suprantama pagal to paties 27 straipsnio 7 dalį.
- 16 Vis dėlto reikia pažymėti, kad tos bylos teisinis pagrindas skyrėsi nuo šiuo atveju nagrinėjamos pagrindinės bylos, kurioje *ratione temporis* taikomos 2014 m. taisyklės, teisinio pagrindo. Tuo metu galiojusiose 1996 m. taisyklėse buvo numatyta galimybė tik ribotais atvejais pateikti administracinį skundą dėl Klasės tarybos priimtų sprendimų dėl kurso kartojimo, tačiau nebuvo numatyta galimybės kreiptis į Skundų tarybą.

- 17 Šiomis aplinkybėmis minėtas 2015 m. kovo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas bylose C-464/13 ir C-465/13 yra naudingas aiškinant Konvencijos 27 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmą sakinį. Tame sprendime buvo konstatuota, kad, nors ne visą darbo dieną dirbančio mokytojo nenaudai priimtą aktą (susitarimas dėl darbo santykių trukmės apribojimo) priėmė ne Valdytojų taryba ar Administracinė taryba, o mokyklos direktorius (kaip numatyta Mokytojų, dirbančių ne visą darbo dieną, nuostatų 1 ir 3 punktuose, kuriuose daroma nuoroda į Komandiruojo personalo nuostatų 80 straipsnį, pagal kurį Skundų tarybos išimtinė jurisdikcijai priklauso „bet kokie mokyklų vadovaujančių organų ir darbuotojų ginčai dėl šių nenaudai priimtų aktų teisėtumo“), minėtų nuostatų aiškinimas pagal tarptautinę sutarčių teisę leidžia teigti, kad išimtinė jurisdikcija priimti sprendimą dėl atitinkamo asmens nenaudai priimto akto priklauso Skundų tarybai, nes šiuo klausimu yra susiformavusi praktika dėl „Europos mokyklų vadovaujančių organų ir darbuotojų ginčo“.
- 18 Prie šios išvados sprendime prieita būtent nurodžius, kad minėtame 80 straipsnyje pateiktos „sąvokos“ „skiriasi“ nuo Konvencijos 27 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmame sakinyje pateiktų sąvokų.
- 19 Šią teismų praktiką reikia laikyti „nustatančia šalių susitarimą dėl Konvencijos, apibrėžiančios Europos mokyklų statutą, 27 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmo sakinio aiškinimo. Todėl ši praktika gali būti viršesnė už šios nuostatos, kuri turi būti suprantama kaip nedraudžianti Europos mokyklų valdančiųjų organų aktus iš principo laikyti patenkančiais į šios nuostatos taikymo sritį, tekstą“.
- 20 Iš 2015 m. kovo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo C-464/13 ir C-465/13 matyti, kad tokiu aiškinimu teisė į veiksmingą teisminę apsaugą nepažeidžiama, nes Skundų taryba atitinka visus požymius, leidžiančius instituciją laikyti „teismu“ pagal SESV 267 straipsnį („t. y. ar ši institucija įsteigta pagal teisės aktus, ar ji nuolatinė, ar jos jurisdikcija yra privaloma, ar jos procesas grindžiamas rungimosi principu, ar ji taiko teisės aktus ir ar ji yra nepriklausoma, išskyrus priklausymą vienai iš valstybių narių“; Sprendimo 72 punktą, kuriame remiamasi Sprendimu *Miles ir kt.*), taip pat, vadovaujantis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, „veiksmingos teisminės gynybos principu siekiama tik suteikti teisę kreiptis į teismą, o ne teisę į dviejų instancijų teismus“ (73 punktą).
- 21 Atsižvelgdamas į minėtą sprendimą ir 2014 m. taisykles ir primindamas, kad pagrindinėje byloje sprendimas dėl kurso kartojimo priklauso Klasės tarybai ir ji galima apskųsti Generaliniam sekretoriui (kurio sprendimas gali būti apskųstas Skundų tarybai – pirmosios ir paskutinės instancijos teismui), prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas pažymi, kad 2014 m. taisyklių 67 straipsnyje (kurio tekstas prancūzų kalba suformuluotas taip: „*Les décisions administratives <...> peuvent faire l'objet d'un recours contentieux <...>*“) numatyta skundo pateikimo galimybė nėra vertinama kaip galimybė suinteresuotiesiems šalims pasirinkti alternatyvą pateikti skundą nacionaliniame teisme. Bendrąsias Europos mokyklų taisykles nustato Valdytojų taryba; ji taip pat

nustato Skundų taryboje nagrinėjamų skundų nagrinėjimo sąlygas ir tvarką pagal jai šioje srityje priskirtą jurisdikciją.

- 22 Taip pat svarbūs mokyklos pateikti dokumentai, kaip antai Skundų tarybos sprendimai dėl tam tikrų sprendimų dėl kurso kartojimo, ir Skundų tarybos 2007 m. veiklos ataskaita; iš jos matyti, kad 2005 m. taisyklėse buvo nustatytos naujos teisių gynimo priemonės, susijusios su sprendimais dėl kurso kartojimo, ir kad Skundų tarybos jurisdikcija ginčų sprendimo bylose buvo laipsniškai išplėsta, o prieš tai ši jurisdikcija apėmė tik mokytojų skundus.
- 23 Skundų dėl sprendimų dėl kurso kartojimo pateikimo Skundų tarybai praktika patvirtinama 2020 m. birželio 18 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo nutartimi byloje *JT prieš Europos mokyklų generalinį sekretorių*, T-42/20 (ECLI:EU:T:2020:278); joje nagrinėtas Europos mokyklos „RheinMain GmbH“ mokinės pateiktas skundas dėl 2019 m. Europos bakalaureato egzaminų komisijos sprendimo, susijusio su bakalaureato neįgijimu. Šioje nutartyje pripažinęs, kad neturi jurisdikcijos nagrinėti minėto skundo, Bendrasis Teismas nurodė, kad, išnaudojus administracinio poveikio priemones, jį galima pateikti tik Skundų tarybai, nes ji yra pirmosios ir antrosios instancijos teismas tokioje byloje, kaip nagrinėtasis atvejis.
- 24 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, remdamasis Teisingumo Teismo procedūros reglamento 105 straipsniu, prašo, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą būtų nagrinėjamas taikant pagreitintą procedūrą, atsižvelgiant į mokyklinio ugdymo svarbą asmeniniam mokinio tobulėjimui ir tarptautinį ginčo mastą.